

PODRAŻNIĆ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* podrażnił.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu; poza tym XVIII w.: podrażnić się s.v. podrażnić.

Rozgniewać, zirytować [kogo]: Ale nas tak mární świat w fwych pyełzczotach zbłáznił/ Iż y ciebye y włyłtki/ poczćiwe podrażnił. RejZwierz A5v.

Synonim: rozgniewać.

Formacje współrdzenne cf DRAŻNIĆ.

EW